

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINEGA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

O aniversare amânată...

Domnul protopresbiter și deputat Mihail Gașpar scrie în „Drum nou” No. 36 din 2 Septembrie a. c. următorul articol:

„Dr. Petru Barbu valorosul director al Academiei teologice din Caransebeș împlinește la 24 Septembrie cor. treizeciséci ani de profesură.

În zilele noastre de pripeală nervoasă, când atâtea valori eșite din neantul național se uzează și devalorizează cu o repeziune uimitoare, am socotit să mă opresc la acest om, cunoscut departe peste hotarele patriei lui înguste, din prilejul acestei date jubilare.

Era o datorie. O datorie morală.

Profesorul Dr. Petru Barbu este unul încă din vechea pleiadă a cărei șiruri se răresc mereu.

Copilul Lugojului cu tradiții românești și ortodoxe, din o veche și băstinașă familie de „bărgheri” bine situați și cu bătrâne tradiții, și-a ales un drum pe care, pe acele vremuri, nu prea era mare îmbulzeală. Slujba bisericească nu era un teren unde creșteau lauri, nu se culegea nici măcar mulțumire.

A pleca pe acest drum însemna o jertfă. Un altar pe care se jertfeau visuri și energii.

Și totuși drumul acesta l'a ales.

Intrând în slujba bisericeii sale a trecut prin toate stările Golgotei. A beut din păharul amărăciunilor mai mult ca oricine altul și a simțit și aureola cununei de spini pe care răutatea omenească a ținut să i-o așeze pe cap.

A răbdat cu uriașă putere de autostăpânire a înțeleptului. Și a biruit! Eul lui, hârțuit, amărât, batjocorit invidiat și urât a crescut luând mereu proporțiile muceniciei.

În frământările nenorocite dela începutul acestui veac cari îmbăcșiseră viața acestei dieceze, Dr. Petru Barbu era mereu pe meterezul bisericeii sale primind și dând lovituri.

Ca dascăl a găsit drumuri noi întru săvârșirea șireagului de luptători cari eșii din mâna lui, au devenit o fală a bisericeii și școlii românești.

Rămas mereu la post nealterat, îndeplinindu-și mereu chemarea, împlinește azi 35 ani de muncă. De muncă cinstită și desinteresată.

Imi țin de o datorie morală să îndrept o chemare către toți foștii lui elevi.

Să sărbătorim, la Caransebeș, în ziua de 24 Septembrie cor. cu toții pe Dr. Petru Barbu.

Este o modestă răsplătă pentru o muncă uriașă, cinstită și mai pe sus de toate desinteresată.

Foștii lui elevi au cuvântul!

Acestui articol a urmat în No. 37 a numitului jurnal o notiță prin care foștii elevi, cunoscuții și prietenii D-lui director Dr. Petru Barbu, sunt chemați să-l sărbătorească în cadrul unei colegiale întruniri la Caransebeș în 24 Septembrie a. c.

Așteptam cu nerăbdare ziua întrunirii... și foștii elevi ai D-lui director Dr. Petru Barbu primesc prin subscrisul următoarele șire:

Iubiți Elevi, teologi și pedagogi!

În 23 Septembrie a. c. se împlinesc 35 de ani de când mi-am început chemarea de profesor la Institutul teologic-pedagogic — actualmente — la Academia teologică din Caransebeș și voiți să serbați, la 24 l. c. aniversarea acestui moment prin o convenire colegială.

Vă rog abstați dela acest plan sau cel puțin amânați-l... Sunt convalescent și nu pot satisface îndatoririlor cuvenite pentru cinstea, ce voiți să-mi faceți, ba se poate chiar să nu fiu în Caransebeș în ziua hotărâtă pentru serbare. Sunt prea mulțumit dacă iubiții mei elevi, cunoscuți și prieteni țși vor aduce de mine aminte în ziua de 23 Septembrie

și în rugăciunile lor vor implora pe Prea Sfânta Treime să se îndure spre mine, să cerceteze și vindece nepuințele mele...

Al vostru părinte sufleteșc

P. Barbu.

*

Este de prisos să mai, adaog ceva la aceste emoționante cuvinte, din care deopotrivă curge bucurie și durere...

Deocamdată să dăm ascultare prea iubitului nostru profesor și să ne rugăm pentru sănătatea lui.

Pprsb. **Romul G. Ancușă**
cons. ref. eparhial.

Biserica creștină mântuitoarea lumii.

C. Rudnean.

Biserica creștină întemeiată de Iisus Christos continuă azi învățătura sublimă a Fiului lui Dumnezeu. Dela început și până azi a susținut lupta cea mai grea împotriva acelor cari căutau să întunece cuvântul lui Dumnezeu.

Ea a rămas nebiruită, după cum nebiruit a fost și Christos.

Toate atacurile îndreptate împotriva Ei au fost zadarnice căci Dumnezeu veghea și cuvintele dușmănoase s'au vânturat „ca pleava de vânt“.

Biserica creștină a alimentat sufletele miilor de muritori cari descurajați, blazați, n'au mai avut nici o mângăere, neștiutori s'au datat patimilor, astfel au căzut în „păcat“.

Din starea grea a păcatului Biserica creștină prin aleșii săi i-a scos la lumină pe cei întunecați...

În mijlocul luptelor celor mai grele cuvântul sfânt al Scripturilor a fost momentul deciziv... sub scutul apărător al bisericii creștine popoarele au reînviat de suburgia hoardelor barbare. Dumnezeu s'a milostivit de ceice se sculau și se culcau cu cuvintele Tatălui ceresc, și au biruit!

Lumea creștină triumfătoare dela un capăt până la celalalt se închină cu smerenie în fața altarelor sfinte!

În cărțile sfinte ale Bisericilor ni s'au păstrat toate științele și înțelepciunea divină, din acele învățături sublime se alimentează sufletește întreaga creștinătate.

Creștinismul penetrează tot mai mult în locurile cele mai îndepărtate și Crucea lui Christos învinge toate torturile păgâne.

Biserica creștină luptă din greu cu diferitele secte religioase cari zilnic caută să surpe temelia bisericii, prin diferite erezii și cuvinte deșerte spuse la adresa celor cari o conduc.

Sectele religioase dușmane vieții noastre religioase caută să compromită pe slujitorii altarelor noastre, pe bunii noștri preoți — dar nu pot! Căci dragostea creștinească a poporului e dovada cea mai vie că *Biserica lui Christos a fost și va fi mântuitoarea Lumii!!*

Deci „Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune“. (Pavel, Ebrei, 10, 24).

Convenire la 40 de ani.

Rar este dat omului să se poată vedea după 40 de ani dela școală și încă în deplină vigoare și cu multă dragoste.

Absolvenții de teologie din Caransebeș ai anului 1888, pentru a 3-a oară se întâlnesc ca să se vadă și să-și spună fiecare păsurile vieții.

În anul 1913 s'au întrunit la 25 ani în Caransebeș și în 3 Sept. a. c. la 40 de ani în Băile Herculane, la chemarea ce li s'au făcut de cel mai tânăr dintre ei, preotul Aureliu Iana din Măidan.

Și e îmbucurător, că afară de 3 inși scuzați prin morb, toți au răspuns chemării iar în ziua definită, s'au adunat, în această localitate — unde atât pe strade cât și la biserică s'a văzut o aglomerație de oaspeți balneari preoți și popor, cari auzind vestea acestei întruniri au venit și ei să ia parte la serbarea atât de frumoasă și măreață a acestor veterani. Erau prezenți: Protopop. Belințului Gerasim Sêrbu fost profesor, Ioan Alexandrescu (Breazova), Nicolae Brândeș (Surdusul mic), Avram Ciocoi (Vucova), Aureliu Iana (Măidan), Gheorghe Iancovici (Bega Monostur), Eftimie Lăpăduș (Căvăran), Ioan Nicorescu (Jabăr) Traian Oprea protopop. (Vêrșet). Au lipsit: Ilie Ciorei (Broșteni), Dionisie Goanță (Lăpușnic) și Ioan Prișcu (Brașov) Profesorul Antoniu Șeșenș și scuză prin o scrisoare adresată preot. Aureliu Iana absența fiind călătorit, în carea mulțumește Proniei Cerești că l-a învrednicit până în ziua de astăzi ca să poată saluta „primii săi absolvenți dintre cari cei mai mulți au fost și sunt podoaba tagmei preoțești“.

S'au adunat la sfta biserică unde preotul localnic D. Popovici a pregătit cele de lipsă pentru parastas.

S'a celebrat în biserică de cătră Protopop. Traian Oprea, Aureliu Iana și Ioan Alexandrescu o rugăciune

de mulțămintă pentru cei vii și un părăstas pentru cei reșoși preoți și foști profesori ai lor: Solomon Petrescu, Vichentie Goit, Dimitrie Șandru și Ioan Jurchița, apoi profesorilor: Protosințelul, Dr. Iosif Olariu, Protopop. Dr. Gheorghe Popovici (Logoj) Ioan Pinciu (Ciacova) Gheorghe Petrescu (Csebeș) la care a cântat, cu multă duioșie și fiind ajutat de o voce rară Ioan Nicorescu fost profesor de cânt și tipic la institutul teologic din Arad, dimpreună cu mulți alți preoți veniți din diferite localități din Banat, Vechiul Regat, Bucovina și Basarabia.

Intre aceștia am remarcat cu multă dragoste pe Dl profesor de teologie Dr. N. Pop care a rostit și cetit apostolul iar Silv. Gheorghescu preot profesor din București a cântat „Impărate Ceresc”; au cântat apoi: Senatorul G. Tațucu, Alex. Luchici, G. Pauloșiu, I. Fiștea și alții a căror nume-mi scapă.

După finirea rugăciunii de mulțumită și Părăstas, prin bunăvoința On. Direcțiunii și intervenția Dlui șef contabil I. Andrei s'a pus la dispoziție Salonul cel mare unde adunându-se toți cu toți preoții oaspeți și mulți intelectuali, au fost binevențați cu un cuvânt avântat și plin de frățiască dragoste de preotul local D. Popovici, scoțând în relief recunoștința, acest mărgăritar dovedit la această convenire de cei ce o serbează.

Răspunde, în numele preoților adunați Protop. Traian Oprea mulțumindu-i pentru ospitala primire și binecuvântare, face un istoric plastic activității celor 40 de ani de muncă, scoțând în relief bunătatea Proniei divine că i-au învredicit a ajunge aceste zile, aducând mulțumite de recunoștință și bunăvoință foștilor profesori, cari cu atâta abnegațiune de sine s'au jertfit pentru luminarea lor. Amintește scene de revelație sufletească din anii de pe băncile școalei și convenirea de 25 ani.

Li răspunde cu multă emoție, dragoste și bunăvoință părintească păr. protop. Gerasim Sêrbu, arătând nemărginita sa bucurie, că Dumnezeu l-a învrednicit să ajungă aceste zile și să fie prezent spre a vedea fii săi sufletești încărunțiți în roadele ostenelelor sale și a celorlalte profesori. Arată dragostea ce a avut-o față de catedră și față de creșterea și luminarea tineretului teologic, viitori preoți și îndrumători ai poporului, aplaudat fiind cu multă însuflețire de întreaga asistență.

Prin chemare preotul A. Iana face dare de seamă despre toată corespondența purtată în acest scop, mulțumește cu dragostea de frate tuturor că l-au ascultat în trecut și de astă dată și se simte mândru de astfel de colegi, cari în viața lor începând de pe băncile sf. teologii până astăzi, au dovedit unul față de altul dragoste și alipire adevărat frățiască și îi roagă ca la chemarea de 50 ani — de îi va fi dat dela Dumnezeu a o face și până la care Dumnezeu să-i fină vii și sănătoși — asemenea celor 2 chemări să-l asculte și răspundă cu toții prin prezența lor.

Absolvenții și de astă dată s'au fotografiat într'un tablou și luând prânz și cină comună au ridicat toaste

pentru P. Sfințitul Episcop, Dr. Iosif Tr. Badescu, Arhiepiscopul Filaret Musta păr. protop. Gerasim Sêrbu, care șir de toaste l-a încheiat la cină preotul Ioan Nicorescu, ca în viitor cu putere și agerime de vulturi să se avante cei adunați în — întrunire cimentată prin dragostea de frați, să lucreze mai departe pentru binele și fericirea poporului în fruntea căruia sunt puși!..

Băile Herculane 5 Sept. 1924.

Rap.

Conferința pastorală a preoțimei protopresbiteratului Mehadiei.

Preoțimea protopresbiteratului Orșovo-Mehadiei și-a ținut prima sa conferință pastorală în orașul Orșova, Mercuri, în 22 August a. c. sub conducerea noului său protopresbiter: a P. O. D. Mihail Costescu. Zicem „prima” pentru că dela inaugurarea astorfel de conferințe, prin statutele Asociațiunii preoților din mitropolia noastră, alta până aci în protopresbiteratul nostru nu s'a ținut. La învitarea din 12 August 1928 Nr. 1371 a numitului domn protopresbiter, adresată tuturor preoților tractuali s'au întrunit în ziua indicată următorii preoți: 1. Pavel Bogoevici, preot în Bănia, 2. Grigorie Vasilescu, preot în Bogoltini, 3. Traian Călțun, preot în Borloveni-noi, 4. Timotei Borchescu, preot. în Borloveni-vechi, 5. Nicolae Bihoiu, preot în Bozovici, 6. Nicolae Văleanu, preot în Cornea, 7. Ioan Grozavescu, preot în Cornereva, 8. Nicolae Goanță, preot în Cuptoarea, 9. Simion Răsvan, și Vasile Uzonescu, preoți în Domașnea, 10. Enache Mirșu, preot în Dubova, 11. Nicolae Novacovici, preot și Valeriu Popescu, capelan în Gârbovat, 12. Zaharia Popoviciu preot și Grigorie Popoviciu, capelan în Globucraiova, 13. Gherghe Tațucu, preot-senator în Iablanița, 14. Pavel Magdescu, preot în Jupalnic, 15. Aurel Colojoară preot în Mehadia 16. Ilie Imbrescu și Mihail Ienea, preoți în Mehadica, 17. Petru Suci, preot în Moceris, 18. Costantin Dure, preot în Orșova, 19. Vasile Popovici, preot în Pătaș, 20. Iosif Câmpeanu, preot în Prigor, 21. Nicolae Căreba, preot în Rudăria. 22. Alexandru Dărăbanțu, preot în Topleț, 23. Toma Nicolici, preot în Tufări, 24. Zaharia Grozavescu, preot în Valeabolvașnița și 25. Toma Suru, preot în Verendini, au participat deci — împreună cu șeful tractului — 30 de preoți și au absentat — parte din serioase motive sanitare familiare, parte din păcătoasă nepăsare — 14 preoți.

Conferința și-a luat începutul prin celebrarea — la orele 8 dim. — a sfei liturgii de către preoții: Bihoiu Dure și Bogoevici și a chemării Duhului sft. Apoi s'a oficiat un parastas pentru pomenirea și odihna sufletelor rășoșilor protopresbiteri: Mihail Popovici, Ioan Pepa, Pavel Boldea, Spiridon Șandru, adm. prot. Dr. Ioan Sirbu și a 45 preoți tractuali decedați în ultimile 3 decenii.

La finea parastasului preotul local în cuvinte scurte urează colegilor „bun sosit” la prima conferință pastorală

și relevează ca un norocos început inaugurarea activității noului protopresbiter cu convocarea în conferință a preoțimei tractuale.

Îndată după serviciile devine toți preoții sosiți se întrunesc în spațioasa sală a casinoului din loc, pusă cu toată afabilitatea la dispoziția preoților de către prevenitorul ei președinte: director Dănilă Laitin. În afară de preoți au azistat la conferință: simpaticul comisar cosistorial director Isidor Tătariu, apreciatul poet bănățean, înflăcăratul român și preten și apărător al credinței și obiceiurilor strămoșești: învățătorul Gheorghe Bălțeanu din Topleț, ~~tinărul student~~ în teologia din Cernăuți: Valeriu Imbrescu fiul preotului Imbrescu din Mehadica și alții.

În vorbirea de deschidere protopresbiterul președinte salută pe preoții sosiți în număr așa de impunător, le mulțumește și-și exprimă nădejdea, că nici în viitor nu-l vor lipsi de acest sprijin, cel vor manifesta mai eficace în îndeplinirea punctuală și conștiincioasă a îndatoririlor oficiale și pastorale și în respectarea și urmarea ordinelor superiorității bisericesti. Promite a rămânea prieten devotat preoților săi și că se va interesa de aproape de soarta preoților și a familiilor lor, ca în viitor nimic să nu se decidă de ei fără de ei. — Declarând conferința deschisă, o invită să designeze din mijlocul ei doi notari. Conferința delegă de notari pe preoții: C. Dure și P. Magdescu, apoi se dă cuvântul preotului C. Dure a vorbi despre *starea văduvelor și orfanilor de preoți*. Acesta, în espunerea sa arată, că fiind tema ce i-s'a decernat, foarte ingrată și de o importanță covârșitoare, iară timpul dela convocarea conferinței până azi fiind prea scurt, decât ca să fi puțin consulta dispozițiile eparhiilor surori ale mitropoliei, luate cu privire la ajutorarea văduvelor și orfanilor de preoți, dânsul nu are de propus conferinței altă soluție practică pentru îmbunătățirea sorții cu adevărat deplorabilă a văduvelor de preoți, decât să facă un nou apel la marimă preoților, rugându-i, ca dupăce angajamentul luat de preoțimea eparhiei noastre în conferința ei din 5 Octombrie 1923, de a renunța pe 5 ani la 5% din dotația e dela stat în scopul clădirii unui internat în Caransebeș pe seama copiilor de preoți, cu finea acestui an încetează, preoții eparhiei să renunțe încă pe alți 5 ani, începând cu 1 Ianuarie 1929 la acele 5 procente din ajutorul de stat cu scop de a se dota fondul de ajutorare a văduvelor și orfanilor de preoți, ca acestor deposedați ai sorții încă din anul următor să li-se poată da un ajutor mai simțitor. Propunerea primită cu unanimă însuflețire rămâne să se comunice și preoțimei celorlalte 10 protopopiate ale eparhiei, rugând-o să adereze la ea.

Preotul *Ilie Imbrescu* (Mehadica) își citește disertația sa foarte reușită despre: *Colegialitatea dintre preoți*, arătând că până când în sânul celorlalte tagme și branșe există și se cultivă cea mai deplină solidaritate și colegialitate, între preoți lipsește orice coeziune și spirit de colegialitate, ceea ce se esplică cu totala lipsă de contact dintre olaltă. Conferențiarul e viu aplaudat și hotărând conferința să-i exprime mulțămirea protocolară, dânsul

reflecțează, că adevărată mulțumire sufletească va simți atunci când; va vedea sălășluindu-se în șirurile preoților duhul adevăratei amicitii și colegialități.

Lui îi urmează veteranul preot *Nicolae Novacovici*, dând cetire memoriului despre: *Îmbunătățirea dotațiunii preoțești* și despre: *necesitatea înființării fondurilor parohiale*. Disertantul e călduros aplaudat.

Preotul *Ioan Grozăvescu* (Cornereva) își citește disertația sa succintă dar foarte succasă despre: *purtaarea preotului față de parohieni în și afară de biserică*. Colegul Grozăvescu e cu însuflețire aplaudat.

Fiind timpul înaintat conferința se intrerupe până la orele 2 p. m., dupăce mai înainte de ridicarea ședinței se decide a se espedia P. S. Sale d-lui episcop Dr. Iosif Tr. Badescu o telegramă omagială. Răspunsul la această telegramă s'a publicat în numărul 34 al „Foi diec”. A urmat apoi prânzul, care a decurs în cea mai senină și intimă voe bună.

După prânz tinărul preot-capelan Valeriu Popescu (Gîrbovăț) își citește escelenta sa disertație despre: *rolul preotului în armonizarea claselor sociale*, pentru care e viu felicitat.

Pentru intensificarea activității pastorale și reluarea propagandei culturale de către preoțime se decide și se face împărțirea protopresbiteratului în 5 cercuri religioase, cari cercuri după puțină să colaboreze cu cercurile culturale învățătoresți.

Preotul *Simion Răsvan* (Domașnia) își citește bine intenționata sa disertație despre: *întrabușințarea lumânărilor de ceară curată*. Șirul conferințelor îl încheie preotul *Timotei Borchescu* (Borlovenii-vechi) cu judițioasa sa disertație despre: *Cauzele scăderii autorității preoțești*. Espunerile sale când glumește, când sarcastice stârnesc în auditoriu dese intreruperi aprobătoare, dovadă că colegul Timotei în multe privințe a lovit cuiul în cap.

După fiecare disertație protopresbiterul-președinte a lăsat participanților larg teren de discuții, în cari s'au elucidat multe chestii interesante.

Aci trebuie să intercalez, că în pauza, ce a premers prânzului, s'a săvârșit — sub impresia vorbirii colegului Imbrescu — o faptă cu adevărat colegială: seniorii preoților întruniți au determinat pe doi preoți învrăjbiți la împăcare.

Urmând rândul propunerilor, învățătorul *Gh. Bălțeanu* în cuvinte înflăcărate face apel la preoțimea întrunită, să lucreze pentru respectarea repausului duminical, dupăca mai înainte o rugase, să nizuească a se curma unele deprinderi stingheritoare din cursul serdiciilor divine.

Tinărul student-teolog *Val. Imbrescu* propune preoților întruniți, să sprijinească propaganda pentru combaterea alcoolismului.

Preotul *Nicolae Văleanu* (Cornea) propune să se chibzuească mijloacele pentru procurarea de cărți foto-sitoare, cari să se distribue poporenilor în mod gratuit cu ocazia conferințelor cercurilor religioase.

Preotul C. Dure propune preoților, cari au contribuit la donația de Cor. 1000; dată răposatului protopresbiter Mihail Popovici cu ocazia jubileului lui de 40 ani de preoție, serbat în 1904, depusă și administrată de V. Consistor diecezan, ca această donație să se dăruiască fondului pentru ridicarea unui monument în memoria marelui arhieru Andrei Șaguna. Președintele observă, că trebuie recercat V. Consiliu. eparhial, ori de se poate schimba destinația dată de testator fondului.

Președintele împărtășește conferinței conținutul comunicatului cercului de colaborare din Oravița relativ la combaterea sectelor; dă deslușiri cu privire la uniforma întregire a coalelor statelor de serviciu, sosite de curând dela Consistor, și făcând și alte comunicări de interes pentru preoțime declară conferința pastorală de terminată la orele 6 seara.

Mânezi, Joi 23/VIII, fiind zi de cursă a vaporului românesc spre Baziaș, mai mulți dintre participanții conferinței — nu însă toți câți s'au anunțat — au făcut o frumoasă escurzie pe Dunăre la Moldova, admirând frumsețele naturei din încântătoarele Cazane. În Moldova-nouă, unde escursionistii au petrecut noaptea, simpaticul coleg Ioan Orăvițanu, cu ajutorul său: capelanul Popescu au luat bune dispozițiuni de găzduire, pentru ce le exprim și pe această cale atât lor, cât și bunilor găzduitori sincerile noastre mulțumiri.

Aș mai face reflecții asupra foloaselor, ce rezultă din astfel de întruniri, socotesc a fi de prisos, ele fiind destul de evidente pentru fiecare preot.

c. d.

Toată grija cea lumească...

Prelegere din religie de preotul Sinesiu Bistreanu.

Pe acea vreme păstoriaam credincioșii comunei Jurjova, și tot p'atunci primisem ca tovarăș de muncă un învățător cam în etatea mea, și cu acesta am împărțășit și bucurii și năcazuri și prigoniri și lupte așa, că adeseori și acum la bătrânețe îmi aduc cu duioșie aminte de multele peripeții, școala vieții zis, și de cei douăzeci și opt de ani petrecuți în tovarășia acestui neuitat prieten; iar perioada aceasta o consider și acum de cea mai frumoasă din viața mea.

Cu tovarășul meu, învățătorul Pavel Cipu, puneam la cale mersul normal în școala confesională locală și țineam la nivelul recerut și educația morală-religioasă a bisericei celei vii; căci un merit important avea tovarășul meu: avea un suflet, și a creat generații cu suflet.

Duceam lupte aprige, ca în comună să nu stăpânească spiritul de partid, acest motiv de continuă ceartă și adesea ne succedea și... era bine.

D'apoi câte griji, câte nopți nedurmite, câtă forță spirituală nu se consuma în toilul luptelor electorale, jertfind totul ca nici un Român să rătăciască în tabăra milenarilor vrăjmași.

Soarta nemiloasă voise, ca tovarășul meu să fie atins de un morb lăuntric, pe carele — din pricina deplorabilei situații financiare ce în continu ne cauza amari abateri sufletești, — nu câștigase leac de vindecare; iar morbul se tot împuternicia.

Ca sincer prieten, dar și ca preot, mă nisuiam să-i ușurez în parte durerea fie prin sfat ori distracții nevinovate; și cât am stat la olaltă mi-a succedat a-l abate dela nescari ideii bolnăvicioase și de desnădăjduire.

Am plecat și l-am părăsit lăsându-i tovarășă boala acută ce-l mistuia, și grija cum se va sfârși ziua de mâne.

Grija aceasta l-a adus la desnădejde, și arma ucigașă a pus sfârșit vieții iubitului tovarăș.

Deci despre grija ce stăpânește omenimea să vă vorbesc eu astăzi.

*

În biserica noastră cântăm la sf. Liturgie: „...toată grija cea lumească acum să-o lăpădăm“!

Voi deasemeni ați cântat-o iubiți copilași, dar sunt convins că n'ați gândit la rostul acestor cuvinte.

Grija vieții ține înlănțuit pe tot natul, fie acela patriarh, ori rege, milionar ori muncitor, păcătos ori om onest. Pe cutare îl apasă mai greu ca un munte, și îl doboară pricinuindu-i tristețe, voie rea, ba chiar desnădejde; la alții e o leacă mai ușoară, căci cu toate că-l cuceresc atâtea griji, dovedește liniște lăuntrică și adesea voie bună și supoartă cu răbdare, ducând grinda cea apăsătoare a grijelor, întocmai cum viabia târăe pajul care-l folosește la alcătuirea cuibului.

Noi însă ar trebui s'o știm că pentru'n suflet de adevărat creștin nu există grijă ce nu se poate suporta, fie aceea cât de mare; deci voi încă ați scăpa ușor de orice grijă, dacă ați lua în socotință sfatul meu.

Și ce ar trebui să facem?

Întâi de toate să avem tăria ca piatra grijelor s'o purlăm pe umere cu multă bărbăție; să nu cumva s'o privim cu frică și văicăreli, parc'ar fi atât de grea cât să n'o putem duce. Cred că și voi ați observat cum copilașul se teme de un cățeluș care-i abia de câte-va săptămâni și carele în continu s'ar juca. Ce gândiți? Copilașul îl crede pe cățeluș de o dihanie primejdioasă, și plânge și se pitulă de frica lui. Dar de am încerca să și apropiem cățelușul și să i-l dăm în brațe și îl îndemnăm ca să-l desmerde cu mânuța sa și observăm îndată că copilașul pierde orice frică.

Cu noi e întocmai, căci mereu ne convingem că teama ne-a fost mai mare decât grija, — îndată ce ne-am hotărit a ridica peatra dela vatră. Vedem că se potrivește în greumânt cu puterea noastră, că doară nici Dumnezeu nu ne impune sarcini atât de grele ca noi să nu le putem duce; d'aceea și sf. scriptură susține că Dumnezeu ne cearcă după puterea de a suporta a noastră, dar pentru aceea așteaptă și pretinde ca noi cu mâinile proprii să ne nevoim a ne ridica din primejdii. Dumnezeu crede că nu se potrivește ca El să facă totul, că doară glăsuște proverbul: Animalul ni-l dă Dum-

nezeu, dar pentru aceea nu ni-l îmbie ducându-l de funie în grajdul omului. Și iarăși: Pânza de-a gata nu ne-o oferă Dumnezeu, dar pentru aceea cânepa și inul sunt darul său. De îi cutare leneș și nu-și cârpește cu șindrilă acoperișul casei, ușor se pomenește cu patul plin de apă.

Dumnezeu îl consideră pe om ca o ființă deosebită și superioară celorlalte, deci nu vrea a ne jefui de onoarea și meritul propriei vrednicii. Adesea omul nu simte puterea cu care l-a înzestrat Făcătorul, pân'ce apa nevoiei nu i-a ajuns la grumaz, și atunci învață să înoate. Să ne ajutăm noi înși-ne, ca și Dumnezeu să ne ajute!

În al doilea rând s'ar conveni să rugăm pe Dumnezeu, ca și El să-și pună mâna sa razim sau propteală sub povara ce avem de purtat. Cred că știți din sf. evanghelie a patimilor, că Simon Cirineanul a fost de mare ispravă când Iisus era silit să-și ducă crucea pe umere spre Golgota; iar acel ajutor nu l-a uitat Mântuitorul, și fapta omenească a lui Simon o răsplătește Iisus tuturor oamenilor și neconținut cât va fi lumea-lume; Mântuitorul e la spatele fiecăruia și ne ajută a purta lemnul — povara — ca acest simbol al sf. cruci să nu fie târită prin tină și aruncat la o parte. Când doi ajută la purtatul poverii e și mai ușor, căci Iisus ajută. Cu ajutorul Mântuitorului suportăm mari nevoi, fie și morhuri grele și urâcioase cum este cancerul și eftica, când sârmanul bolnav se scârbește de sine însuși, mai ales în momentul cel critic al morții. Noi avem darorința să-l agrăim, să-l rugăm; căci acesta o așteaptă El dela noi. Și încât noi din bună vreme îi împărtășim nevoia noastră, să fim asigurați că ne și vine ajutorul. Evg. Ioan scrie: „Cereți și veți primi!“ 16. 24.

Să rugăm adesea pe Mântuitorul ca să ne dea sprijin. Căci oare cu ce scop părinții și bunicii noștri au zidit sf. biserică, de ce oare e dânsa în Dumineci și sărbători deschisă și clopotele ei ne cheamă? Au nu doară ca noi să alergăm la biserică, la Iisus însuși și să-l rugăm de mângâiere și tărie sufletească. Că doară ne putem convinge cum unii creștini, cercetând biserica și rugându-se adesea, sunt deosebit de mulțumiți cu sine însuși, mai îngăduitori în suferințele lor; deși am încrederea că suferința lor e mult mai gravă ca a mea sau a altuia, — și această ușurare provine mai cu seamă că ei și-au aflat cu multă umilință ultima scăpare în rugăciune.

Al treilea motiv este, că cercarea aceasta nu ține pe vecie și d'aceea să însuflăm nevoieșei noastre inimi curagiu și stăruință, căci s'o știe fiecarele: că Dumnezeu trimițându-ne vr'o cercare, își are scopul hotărât. Să presupunem că prin cercarea sa voește să ne abată dela patima trufiei, ori ai prea mare-i încredere în noi înși-ne; ori că prin cercarea sa își hotărîse a mai desteleni agrul inimii noastre, ca așa să devină primitoare sămânța darului său...

Zice proverbul, că omul se potrivește cu rădăcina rachitei, carea cu cât o râtezi mai des cu atât mai multe nuielușe se ivesc; omul e ca ceasul căruia îi lipsesc numai plumbii potriviți ca să pornească, tot astfel și omului îi este nevoie de a fi atins câte odată, ca așa să-și aducă aminte de Dumnezeu.

Încât noi primim cu resignare și fără cărtire cercările ce ni-le trimite Dumnezeu, tot El ne oferă și tăria a le suporta și le-am trecut cu pace.

Adese-ori griji mari pier ca năluca, sunt ca neua de primăvară, încât stăm uimiți cum de le-am biruit; deci să ținem minte, că cercarea trece, numai să trăim noi întru răbdare.

În sfârșit ca al patrulea mijloc este încredințarea noastră că pe negândite se apropie de noi momentul când cerescul Părinte ne trimite câte o suferință, care aievea e atât de anevoioasă și mare, că se potrivește cu adâncul mării, și fără de a năzări dintr'o parte o rază de lumină, ca și ntr'o noapte întunecoasă. Și'n aceea clipită par'că ni s'ar nimici orice sprijin, că n'ar esista mângâiere par'că pământul se sgudue sub picioarele noastre,... și atunci ne cucerește un fel de desolare, o toropeală, părăsire de sine, desnădejdea; încât ne vine a striga cu Mântuitorul: „Dumnezeul meu Dumnezeu meu, de ce m'ai părăsit!“ Dar astfel de loviri, de dureri grave, sunt excepții, cari — câteodată — se ivesc, și sunt roade a greșelelor noastre și ni s'au croit drept pedeapsă.

Ce avem deci de făcut! Să luăm pildă dela prietenul meu, învățătorul, — care îngrozit de suferințe, s'a folosit de arma ucigașă? Nu iubitorilor, noi să fim cuminți și însuflați de sfintele învățături creștine, și'n atari momente să ne zicem: Am s'o suport și p'aceasta întru mărirea lu Dumnezeu; căci El ne este povățuitor și mângăitor și ajunge. S'o mai știm că o unică zi, ori noapte, petrecute într'o astfel de nevoie sufletească, susținând suferința cu multă răbdare, întrece adesea în preț și frumusețe multe rugăciuni și lucrări din viața întreagă; iar Dumnezeu primește cu plăcere această cinste.

Nu ne este dat nouă ca să delăturăm orice grijă lumească, dar putem birui duhul acelei griji prin învățăturile sfinte ale creștinismului, în credință, cu încredere în Dumnezeu, răbdare și rugăciune,... și mereu ajungem în situația că ducem o viață liniștită, fericită chiar, și pacinică: Și aceasta o doresc eu la tot natul.

Var 5 Noemvrie 1927.

De-a dreptul delă fabrică

**au sosit la librăria diecezană brăne
preotești în roșu și albastru de unde
se pot comanda cu prețuri moderate.**

ȘTIRI

PP. SS. LL. Episcopul Dr. Iosif Tr. Badescu și Arhiereul Filaret Musta au cercetat la începutul acestei săptămâni, Băile-Erculane.

Calendarul îndreptat motiv de agitație. In multe părți din eparhiile din țară cutreeră călugări cari agită împotriva superiorității bisericești *vinovată de schimbarea calendarului ortodox*. S'a constatat, că cei cari nu se mulțumesc cu noua stare de lucruri sunt în majoritate, călugări certați cu mai marii lor. In sprijinul acestora stau și laici, cari de bună seamă nu se gândesc cui ajută cu nemulțumirea lor.

Pentru readucerea prizonierilor români din Siberia. Am amintit, în mai multe rânduri, că numărul nenorociților cari se sbat încă în prinsoriile forțate ale Rușilor — îndeosebi în Siberia — este încă destul de considerabil. Acum suntem informați, că „Uniunea foștilor voluntari din Ardeal, Bănat și Bucovina“ a hotărât să prezinte la congresul foștilor luptători aliați ce se anunță pe ziua de 15 cor. o propunere, în senzul căreia cer ca să se deschidă — prin Societatea Națiunilor și Crucea Roșie Internațională din Geneva — o anchetă pentru a cerceta chestiunea readucerii foștilor prizonieri reținuți în Rusia. Deși târzie această inițiativă este laudabilă și denotă o frumoasă solidaritate, care unește pe camarazii de arme în vremile bune, dar mai ales la nevoi.

Ministerul de Finanțe aduce la cunoștința tuturor contribuabililor că, în conformitate cu art. 116 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe, cu începere dela 1 Octomvrie 1927 contribuțiunile directe stabilite pe 1928 se vor încassa cu dobândă de 9 la sută pe an. — Dobânda se calculează asupra sumelor cari deși au devenit exigibile, totuși nu s'au achitat până la aceia dată. — Pentru sumele ce devin exigibile în trimestru Octomvrie 1928, dobânda curge dela 1 Ianuarie 1929.

„**Singură o bază religio-morală** poate asigura pacea între popoare“ a spus Dr. Walter Simons, la congresul ligii pentru împrietenirea popoarelor prin biserică. Și dacă mai adaugăm, că omul acesta e un laic și încă președinte de curte de apel, care în loc să proslăvească atotputernicia regulilor juridice, își pune nădejdea toată în religie. Nu dela pacte și convențiuni așteaptă dânsul garantarea mult doritei înfrățiri a popoarelor, ci dela o educație cu solide temeuri religio-morale...

Și când ne gândim că descitatul pact Kellog-despre care toți ne făceam frumoase iluzii — are un ecou așa de discordant în recenta presă germană, ne cugetăm mai mult la adevărul cuvintelor lui Dr. Walter Simons!

Catastrofă de cale ferată. Luni noaptea s'a produs un mare accident de cale ferată în Ceho-Slovia, în apropierea orașului Lungenburg.

In tren călătoria și ministrul nostru de instrucție, doctorul Angelescu, care tocmai se înapoia dela o expoziție culturală din Brunn. Din fericire însă, dânsul cu puțin înainte de nenorocita întâmplare, s'a dus în vagonul restaurant, ce se afla la sfârșitul trenului — scăpând astfel neatins. După informațiile oficiale, comunicate de guvernul cehoslovac victimele accidentului sunt: 25 morți, 23 răniți grav și 35 răniți mai ușor.

Cu ocazia remanierii marilor comisiuni ale Societății Națiunilor dela Geneva, ca viceprezidenți în comisiunea V-a — prezidată de delegatul Guatemalei d. Matos — au fost aleși: d. Fotici ministrul Jugoslaviei la Geneva și dna profesor Forschamer din partea Danemarcei. Dna Forschamer este astfel prima femeie aleasă într'una din comisiunile celei mai înalte Societăți internaționale!

BIBLIOGRAFIE

Sub tipar:

Cărți de Religione de Dr. P. Barbu și Pr. P.

Bizerea pentru;

1. Școalele de copii mici și clasa I a școalei primare.
2. Clasele II și III a școalei primare.
3. Clasa IV a școalei primare.

4. Clasele V, VI și VII ale școalei primare lucrate după Programa Analitică a învățământului primar (sanționată cu decretul regal Nr. 2244 din 25 Iunie 1925) publicată de Ministerul Instrucțiunii.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 2113/928 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

In cauza de executare pornită de urmăritoarea Firma Banca Banatului spa. în Caransebeș contra urmăritului Mihaiescu Afion (căs. cu Stanescu Maria) domiciliat în Ciuta la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza § 144, 146 și 147 din legea LX din 1881 asupra 1/4 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Ciuta din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș No. coalei cf. 147 și anume: No. de ordin A I 1/3 No. top. 1028 Arătută în Selște 523 stp. No. top. 1041 Arătură în Luncă 1428 stp. No. top. 1042/1 Arătură în Luncă 700 stp. prețul de strigare 5.000 Lei; 1/4 parte din imobilul cuprins în coala cf. No. 148 a comunei Ciuta:

No. de ord. A I 1/2 No. top. 195 Grădină în intravilan 42 stp. No. top. 196 Casa No. 94 ca curte în intravilan 42 stp. prețul de strigare 3.000 lei;

No. de ord. A. 1 No. top. 389 fânați în Câmpu mare 368 stp. prețul de strigare 500 lei;

No. de ord. A 2 No. top. 410 fânați în Câmpu mare 411 stp. prețul de strigare 750 lei;

No. de ord. A 3 No. top. 444 arătură în Câmpu mare 431 stp. prețul de strigare 1.000 lei;

No. de ord. A 4 No. top. 736/1 Grădină în Grădini 506 stp. prețul de strigare 1.250 lei;

No. de ord. A 5 No. top. 751 Arătură în Grădini 364 stp. prețul de strigare 750 lei;

No. de ord. A 6 No. top. 1406 Pădure în Șusara 884 stp. prețul de strigare 1.000 lei;

No. de ord. A 7 No. top. 1553 fânași în Izlazu nou 869 stp. prețul de strigare 1.250 lei;

No. de ord. A 8 No. top. 1653 fânași în Tihobu 419 stp. prețul de strigare 500 lei;

No. de ord. A 9 No. top. 1718 fânași în Tihobu 802 stp. prețul de strigare 1.000 lei;

In fine 1/3 parte din imobilul cuprins în coala cf. No. 350 a comunei Ciuta sub No. de ord. A 1 1—2 No. top. 478 Arăturii în Câmpu mare 3 jug. 203 stp. No. top. 479 Grădină în Câmpu mare 326 stp. prețul de strigare 11.000 lei;

Pentru încasarea creanței de 26.820 lei, capital și interese de 12% dela 23 August 1927, spese de proces și de executare de 3.911 lei, fixate până acum spese de 225 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 300 lei capital și accesorii a lui Todor Marin domiciliat în Ciuta și 1433 lei 40 bani capital și acc. a lui Grisra Rusalin domiciliat în Ciuta.

Fixează termen pentru înținerea licitațiunii în ziua de **10 Octomvrie anul 1928 ora 9** la casa comunei Ciuta. In baza § 150 legea LX din 1881 condițiunile licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (§ 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depositeze la delegatul judecătoresc drept garanție, 10% din prețul strigării în numerar sau în efecte de cauție soco-

tite pe cursul fixat în § 42 LX 1881 ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească prelabilă a garanției; și să semneze condițiunile de licitație (§ 147. 150. 170, legea LX din 1881, § 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ținea seamă de ofertă sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș la 19 Iulie 1928.

I. Virăgh mp. judecător cons.

pentru conformitate.

L. Bria p. dir. c. f.

FAGURI ARTIFICIALI

din ceară curată se află permanent în depozit și se pot comanda la

Fabrica eparhială de lămânări
de ceară din Caransebeș

Comenzile se execută urgent.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICA** cu grosul

sau la „**LIBRĂRIA DICEZANĂ**“ cu grosul și cu bucată.